

Sygn. akt II Ka 35/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2022 r.

sprawy **J. W.**

obwinionego z art. 91 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 23 grudnia 2021 r. sygn. akt II W 92/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zwalnia obwinionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a tym i opłaty.

Robert Rafał Kwieciński

Sygn. akt: II Ka 35/22

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2021r. Sąd Rejonowy w Kole, sygn. akt II W 92/21, obwinionego J. W. uznał za winnego tego, że w dniu 07 grudnia 2020 roku około godz. 13:30 w miejscowości P., gm. K. w pasie drogowym drogi gminnej o charakterze ogólnodostępnym, stanowiącej fragment działek gruntu oznaczonych nr geod. 60 i 63/1 umieścił drewniane palety, co powodowało utrudnienie w ruchu drogowym oraz mogło spowodować niebezpieczeństwo dla jej uczestników, to jest popełnienie wykroczenia z art. 91 k.w. i za to na podstawie art. 91 k.w. wymierzył mu karę 300 zł grzywny.

Apelację od powyższego wyroku złożył obwiniony nie zgadzając się z ustaleniami faktycznymi dokonanyymi przez Sąd I instancji, wnosząc o ponowne rozpoznanie sprawy.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego J. W. okazała się całkowicie bezzasadna i jako taka nie mogła podlegać uwzględnieniu.

Wbrew stanowisku wyrażonemu w apelacji, Sąd I instancji w sposób prawidłowy i wyczerpujący rozważył wszystkie okoliczności, dokonał poprawnej oceny dowodów ujawnionych w toku rozprawy i poczynił następnie na ich podstawie trafne ustalenia faktyczne.

Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie, przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną reguły z art. 7 k.p.k., jeżeli jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na

korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. O dowolności ustaleń nie świadczy natomiast sytuacja, gdy w obszarze jednego dowodu sąd uzna za niewiarygodną określoną część depozycji źródła dowodowego, zaś w innej części obdarzy je wiarą, zwłaszcza, że przepisy postępowania karnego nie przyznają prymatu relacjom złożonym przed sądem nad tymi złożonymi na wcześniejszym etapie postępowania. Istotne jest to, by przeprowadzona przez sąd meriti ocena pozostawała w zgodzie z regułami poprawnej oceny dowodów (wyrok SA w Katowicach z dnia 10 listopada 2016 r., II AKA 420/16, Legalis nr 1564535). Jeśli sąd meriti nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń faktycznych (wyrok SA w Warszawie z dnia 30 lipca 2015 r., II AKA 171/15, Legalis nr 1337292).

Sąd I instancji poddał analizie cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie pomijając żadnego z dowodów. Wbrew twierdzeniom skarżącego uznać należy, iż Sąd I dokonał kompleksowej analizy całego materiału dowodowego przy zachowaniu wymogów z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w.

Ponadto Sąd odwoławczy nie dopatrył się błędów logicznych, lekceważenia dowodów, opierania się na dowodach nieprzekonujących czy na faktach w istocie nieudowodnionych. Sąd Rejonowy swoje stanowisko wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego uargumentował w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w.).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, iż drogi o nr (...) nie stanowią własności prywatnej obwinionego J. W. i w tym zakresie odmówił jego wyjaśnieniom wiarygodności.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika wprost, iż sporna droga istnieje od ok 100 lat a tytuł własności do niej posiada gmina K.. Jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy w Kole zupełnie odrębną kwestią jest ustalenie granicy tej drogi, co przecież jest ustalane w Wydziale Cywilnym tamtejszego Sądu. Na kwestię posiadanych uprawnień do drogi, na które bezpodstawnie powołuje się obwiniony nie ma wpływu sytuacja, iż sąsiedzi uzyskali dojazd do swoich posesji od innej strony. Nie sposób nie zauważyć, iż przyczyną tego była raczej roszczeniowa postawa obwinionego aniżeli posiadane przez niego uprawnienie do drogi.

Dokumentacja fotograficzna sporządzona w niniejszej sprawie nie pozostawia wątpliwości, iż obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Z dokumentacji tej bowiem wynika wprost, iż palety pozostawione były na całej szerokości przejazdu tą drogą oraz na całej szerokości wjazdu na drogę stanowiącą działkę (...) a nie jak próbuje udowodniać skarżący – tylko na gruncie stanowiącym jego własność.

Reasumując, dokonana przez Sąd ocena dowodów okazała się trafna, a prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne pozwoliły na niebudzące wątpliwości przypisanie obwinionemu wykroczenia z art. 91 kw.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 104 k.p.w. i art. 440 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. orzekł jak w wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121§1 k.p.w. Sąd Okręgowy zwolnił obwinionego J. W. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński